

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae
& politicae**

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

CXI. An ira sit comes fortitudinis, ut Ariftoteles sentit? seu: an ad fortitudinem necessaria sit ira?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](#)

Ita verò Oratoris sententia jubet vicissim insestari, & hostili more adoriri hostes: sicut etiam Pindarus in Pythiis, Oda 2. Adversus hostem, inquit, sicut hostis lupi instar curram. Huic quod respondendum sit, porrò attende. Non omnino pugnant sententiæ illæ inter Resp. ad asse. Nam Christianæ religionis sententia loquuntur de privata dilectione, qua singuli complecti debemus proximum nostrum etiam tum, cùm persequitur & odit nos. Est enim vindicta privata soli Deo committenda. At Demosthenica & Pindarica sententiæ potius de publica vindicta, per ordinariam protestateni seu magistratum exercenda in bello vel extra bellum, intelligi debent. Et Pindari quidem dictum eatenus verum est, quatenus accipitur de hostibus, justis armis concertatis. Ibi enim hosti non est parcendum. De quo istud Germanorum: Man soll seinen Feind nicht sparen.

PROBLEMA CXI.

An Ira sit comes fortitudinis, ut Aristoteles sentit? seu: an ad fortitudinem necessaria sit Ira?

VIR O fortis opus est calore quo vires ejus excitentur, non ira: judicio Scaligeri, quod quibus subvertam, non video. Ac sine ulla iracundia non solum potest, verum etiam debet esse vir fortis. In ira quidem spiritus

ritus ac calor diffunduntur, & iracundiæ fo-
menta sunt à calore, & ceterus accidere hæc
forti potest. Non tamen habitus iracundiæ à
calore sit in anima naturalis. Quod primum,
inquit Scaliger, palam est ex multis viris sine
ulla philosophia verè fortibus, quos ego novi
minimè omnium iracundos. Deinde ex speci-
ebus aliquot. Equus in præliis luculentæ for-
titudinis præbet speciem sine ulla ira. Et fri-
gida quædam sunt maximè iracunda, veluti
canis. Plus est caloris in lepore (quia plus san-
guinis & spirituum) quam in crabrone: Huic
tamen promptior majorq; ira. Idem lepus est
calidior ariete, & minimè tamen irascitur. Se-
paratur igitur ira à fortitudine (non necessa-
rìo ei cohæret) tum in homine, tum in cete-
ris animalibus. Et iracundia est verius à siccita-
te, quam à calore. Verum quod de cane di-
ctum est, frigidum eum esse, Physici vix con-
cesserint. His ex Scaligero respondeo, quia e-
jus verbis supra omnium fidem & capior &
oblector: Qui cani attribuit calidum tem-
peramentum, vehementer errat. Nullum ani-
mal celerius friget aut tremit. Nullum liben-
tius apricatur. Ubi Solis aestum perferre ne-
quiverit, atque paulisper captarit umbram,
continuò reddit ad radios. Id quod velipso in
solsticio facere videmus. Nam quod facile in-
flammatur canis, id evenit ei propter siccita-
tem,

tem. Idcirco citò senescit, citoque deponit a-
lacritatem, sitque melancholicus, ac rabieiæ-
stus capax. Hactenus Scaliger. Mihi tamen vi- Propria o-
detur, Fortitudini propulsanti (quæ mala ea pinio, qua
quæ honestè declinati nequeunt, sustinet &
abigit) iram aliquam esse concedendam, &
dicendum: huic fortitudini inservire tum i-
ram, tum robur, quod est in corporis firmitu-
dine, & quadam velut indolentia. A fortitu-
dine autem declinante (quæ mala non sube-
yndat quantum licet decetque, vitat) & pa-
tiente, que dicitur Tolerantia, seu patientia,
iram prorsus abesse debere, sicut & à Gravi-
tate, quæ est fortitudo in rebus secundis, mo-
derans animum, ne homo minus vel plus ef-
feratur: Græcis dicta βαρύμενος.

PROBLEMA CXII.

An necesse sit à virtuo uno per virtutem procedere ad
virtutem alterum?

AXIOMA philosophicum est: Non
transiri ab extremo in extremum, nisi
per medium. Virtus autem est mediocri-
tas seu medium inter duo extrema. Quæritur
igitur: An non necesse sit ab extremo per vir-
tutem procedi ad extremum? Resp. Non ne-
cessere est à virtuo, ut à prodigalitate, per vir-
tutem, ut libetalitatem, progressionem facere
seu transire ad vitium, ut avaritiam. Virtus
enim